

GADA STRUKTŪRVĒNĪBA – LNS VIDZEMES REĢIONĀLĀ BIEDRĪBA

Par pagājušā gada labāko struktūrvienību tika atzīta LNS Vidzemes reģionālā biedrība. Kādi darbi tika paveikti, un kādi ir biedrības nākotnes plāni? Par to stāsta biedrības priekšsēdētāja Anita Ceple un Valmieras grupas vadītāja Nadežda Jefremova.

Turpinājums 7. lp.

IZLAIDUMU LAIKS: JAUNS SĀKUMS NEDZIRDĪGAJIEM UN VĀJDZIRDĪGAJIEM JAUNIEŠIEM

Foto: Rīgas Ēbelmuižas pamatskolas absolventi ar pedagogiem un sveicējiem.

Jūnijs ir izlaidumu laiks. Arī šogad vairākās Latvijas skolās nedzirdīgie un vājdzirdīgie jaunieši noslēdza svarīgu dzīves posmu.

Turpinājums 10. lp.

ŠAJĀ NUMURĀ LASIET

— AKTUALITĀTES

— TUVĀK BIEDRIEM

— IEDVESMAS STĀSTS

— LNS VĒSTURE

— LNS GADA BALVA 2025

— DZĪVESSTĀSTS

— JUBILEJA

— IZGLĪTĪBA

TIKŠANĀS SMILTENĒ: IEPAZĪSTAM LNS INFORMĀCIJAS NODAĻAS DARBU

LNS Informācijas nodaļas komanda viesojās LNS Vidzemes reģionālās biedrības Smiltenes grupā, lai iepazīstinātu biedrus ar savu darbu, kā arī uzzinātu, kāda informācija nedzirdīgajiem ir visaktuālākā un kādus informācijas kanālus biedri izmanto.

Turpinājums 3. lp.

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBĀ

LNS valdes sēde 12.06.2026.

LNS VALDES LĒMUMI

2026. gada 27. maija valdes sēdē pieņemtie lēmumi

Par LNS Jauniešu centra vadītāju

Valde apstiprināja Amandu Aneti Intsoni par LNS Jauniešu centra vadītāju nākamajam divu gadu termiņam. Viņa vienbalsīgi tika ievēlēta šim amatam LNS Jauniešu centra 6. konferencē, kas notika 2026. gada 21. martā.

Par LNS kapitālsabiedrību gada pārskatiem un darba rezultātiem

Valde apstiprināja SIA "LNS Rehabilitācijas centrs", SIA "LNS Surdotehniskās palīdzības centrs" un SIA "LNS nekustamie īpašumi" 2025. gada pārskatus. Izvērtējot kapitālsabiedrību darbības rezultātus, tika pieņemti arī lēmumi par prēmiju izmaksu atsevišķu kapitālsabiedrību valdes locekļiem.

Par grāmatvedības uzskaites sakārtošanu

Valde nolēma norakstīt senas un neatgūstamas pārmaksas kreditoriem, kuras vairs nebija iespējams atgūt vai kuru atgūšanas izmaksas pārsniegtu pašu parādu apmēru.

2026. gada 12. jūnija valdes sēdē pieņemtie lēmumi

Par LNS pārstāvību starptautiskajās organizācijās

Valde pilnvaroja LNS Jauniešu centra vadītāju Amandu Aneti Intsoni pārstāvēt LNS Jauniešu centru Eiropas Nedzirdīgo jauniešu organizācijas (EUDY) Ģenerālajā asamblejā. Šogad asambleja notiks tiešsaistē.

Valde nolēma deleģēt Inesi Immuri dalībai Pasaules Nedzirdīgo federācijas (WFD) konferencē, kas 2026. gada septembrī notiks Itālijā. Konferencē paredzētas diskusijas par zīmju valodu atzišanu, nedzirdīgo izglītību, garīgo veselību, nedzirdīgo līderību un pētniecību, kā arī par mākslīgā intelekta un zīmju valodu attīstības jautājumiem. Pasākumā tiks atzīmēta arī WFD 75 gadu jubileja, atskatoties uz organizācijas ieguldījumu nedzirdīgo tiesību aizstāvībā pasaulē.

Par zīmju valodas tulka profesijas aktualizēšanu

Valde apstiprināja grozījumus nolikumā "Par latviešu zīmju valodas tulku atestāciju", aizstājot terminu "surdotulks" ar terminu "zīmju valodas tulks". Vienlaikus tika izveidota darba grupa jaunas nolikuma redakcijas izstrādei, lai nodrošinātu atbilstību aktualizētajām profesijas prasībām un profesijas standartam.

Par LNS kapitālsabiedrību pārvaldības pilnveidošanu

Valde apstiprināja vienotu darba līguma formu LNS kapitālsabiedrību valdes locekļiem, kā arī noteica jaunus atlīdzības nosacījumus SIA "LNS nekustamie īpašumi" valdes loceklim. Tāpat tika saskaņoti uzņēmuma 2026. gada budžeta grozījumi.

Par kapitālsabiedrību valdes locekļu atbildību

Valde nolēma turpināt piemaksu izmaksu SIA "LNS Rehabilitācijas centrs" valdes loceklei Brigitai Lazdai un SIA "LNS Surdotehniskās palīdzības centrs" valdes loceklei Inesei Immurei, ņemot vērā kapitālsabiedrību darbības rezultātus un sasniegtos mērķus.

TOP JAUNI MATERIĀLI LATVIEŠU ZĪMJU VALODĀ

Sociālās rehabilitācijas pakalpojuma "Latviešu zīmju valodas attīstības un adaptētas informācijas nodrošinājums" ietvaros 2026. gadā turpinās darbs pie jaunu materiālu izstrādes latviešu zīmju valodā. Darbs tika uzsākts šī gada martā, un tajā iesaistīti zīmju valodas speciālisti, dažādu jomu eksperti, videomodeļi un citi sadarbības partneri. Šogad tiek veidotas četras jaunas videovārdnīcas – "Kultūra", "Universālais dizains", "Latvijas ģeogrāfiskie nosaukumi" un "Pasaules valstis". Katrai tēmai ir izveidota sava darba grupa, kuras uzdevums ir izvērtēt terminoloģiju, apspriest iespējamus zīmju variantus un vienoties par piemērotākajiem risinājumiem. Darba grupās darbojas attiecīgo jomu speciālisti, kas palīdz nodrošināt, lai vārdnīcās iekļautie termini būtu precīzi, aktuāli un lietotājiem saprotami. Papildus vārdnīcām tiek gatavotas arī bērnu pasaku videoversijas latviešu zīmju valodā, kas palīdzēs bērniem un citiem ģimenes locekļiem piekļūt literatūras saturam sev saprotamā veidā. Turpinās arī darbs pie roku formu attēlojuma video formātā, kas būs noderīgs mācību un metodiskais materiāls zīmju valodas apguvē. Tāpat tiek veidota Latvijas himnas videoversija latviešu zīmju valodā, kas būs pieejama plašākai sabiedrībai. Materiālu izstrāde notiek vairākos posmos. Vispirms darba grupas apspriž terminus, to nozīmi un iespējamus zīmju variantus. Pēc tam tiek veikta filmēšana, montāža un satura pārbaude, lai nodrošinātu materiālu kvalitāti un atbilstību latviešu zīmju valodas lietojumam. •

Teksts: Laura Zeltiņa

Foto: Edgars Celmiņš

TIKŠANĀS SMILTENĒ: IEPAZĪSTAM LNS INFORMĀCIJAS NODAĻAS DARBU

30. maijā LNS Informācijas nodaļas komanda – sabiedrisko attiecību vadītāja Laura Zeltiņa, korespondente Elfa Kesefelde un sociālo mediju speciālists Edgars Celmiņš – viesojās LNS Vidzemes reģionālās biedrības Smiltenes grupā. Tikšanās notika sociālās rehabilitācijas pakalpojuma “Latviešu zīmju valodas attīstības un adaptētas informācijas nodrošinājums” ietvaros. Izbraukuma mērķis bija iepazīstināt biedrus ar LNS Informācijas nodaļas darbu, pieejamajiem informācijas kanāliem un to izmantošanas iespējām, kā arī noskaidrot, kādu informāciju nedzirdīgie vēlas saņemt un kādi ir viņu informācijas lietošanas paradumi.

Tikšanos atklāja LNS Vidzemes reģionālās biedrības vadītāja Anita Ceple, kura aicināja klātesošos izmantot iespēju iepazīt cilvēkus, kas ikdienā veido LNS informatīvo saturu. Informācijas nodaļas darbinieki pastāstīja gan par saviem darba pienākumiem, gan par sevi. Laura Zeltiņa skaidroja, ka nodaļas galvenais uzdevums ir nodrošināt pieejamu informāciju latviešu zīmju valodā – veidot videoziņas, videosižetus, rakstus un saturu sociālajos tīklos. Savukārt Elfa Kesefelde iepazīstināja ar savu daudzveidīgo darbu Informācijas nodaļā. Viņa veido LNS videoziņas, gatavo rakstus izdevumam “Kopsoli”, intervē cilvēkus gan videoziņām, gan rakstiem, kā arī veido īsus video sociālajiem tīkliem “Facebook”, “Instagram” un “TikTok”. Elfas darba ikdiena ir saistīta ar informācijas meklēšanu, aktuālu tēmu atspoguļošanu un stāstu veidošanu par nedzirdīgo kopienas cilvēkiem un notikumiem. Edgars Celmiņš stāstīja par filmēšanu, video montāžu un izdevuma “Kopsoli” maketēšanu.

Tikšanās laikā liela uzmanība tika veltīta LNS informatīvo kanālu attīstībai. Dalībnieki iepazīnās ar izdevuma “Kopsoli”

vēsturi un uzzināja, kā gadu gaitā mainījušies informācijas sagatavošanas un publicēšanas procesi. Tika skaidrota arī atšķirība starp videoziņām un videosižeti: videoziņās tiek stāstīts par aktualitātēm un jaunumiem, kā arī sniegta skaidrojoša informācija, savukārt videosižetos tiek atspoguļoti dažādi pasākumi, izbraukumi, tikšanās un intervijas. Dalībniekiem tika demonstrēta arī jaunā LNS tīmekļvietne, norādot, kur

atrodamas videoziņas, videosižeti, izdevums “Kopsoli” un cita aktuāla informācija.

Noslēgumā tika veikta aptauja par informācijas saņemšanas paradumiem. Tās rezultāti parādīja, ka lielākā daļa klātesošo regulāri lasa izdevumu “Kopsoli” un seko LNS videoziņām. Interesanti, ka daudzi biedri priekšroku dod informācijas saņemšanai vairākos veidos vienlaikus – gan latviešu zīmju valodā, gan rakstiski tītros.

Diskusijās dalībnieki dalījās arī ar saviem ieteikumiem. Tika pausta vēlme biežāk redzēt sižetus par komandējumiem, izbraukumiem un citu valstu pieredzi nedzirdīgo kopienas jautājumos. Biedrus interesē arī izglītības, sociālie un drošības jautājumi, kā arī informācija par sociālajām sistēmām citās Eiropas valstīs.

Noslēgumā vairāki dalībnieki atzina, ka uzzinājuši daudz jauna gan par LNS Informācijas nodaļas darbu, gan par cilvēkiem, kuri ikdienā veido nedzirdīgo kopienai pieejamo informāciju. Arī Informācijas nodaļas darbiniekiem šī bija vērtīga pieredze. Tiešās sarunas ar biedriem ļāva labāk izprast viņu intereses, vajadzības un ierosinājumus. Iegūtā informācija palīdzēs pilnveidot turpmāko darbu un plānot nākamās informatīvos materiālus. ●

LNS Informācijas nodaļa plāno arī turpmāk apmeklēt reģionālās biedrības un to grupas, lai stiprinātu saikni ar biedriem, uzklaustu viņu viedokļus un veidotu saturu, kas atbilst nedzirdīgo kopienas interesēm un vajadzībām.

Videoziņu sižets Nr. 8 “Tikšanās Smiltē: iepazīstam LNS Informācijas nodaļas darbu”

SPIED ŠEIT

DZĪVE AR AŠERA SINDROMU: DROSME, PIELĀGOŠANĀS UN PILNVĒRTĪGA IKDIENA

Ārne Pirkola (*Aarne Pirkola*) ir vienlaikus nedzirdīgs un neredzīgs soms, kurš ikdienā lieto zīmju valodu. Ārnem ir Ašera sindroms – reta ģenētiska saslimšana, kas izraisa gan dzirdes, gan redzes traucējumus. Gadu gaitā redze un dzirde pakāpeniski pasliktinās, tādēļ dzīve prasa nepārtrauktu pielāgošanos un spēju pieņemt pārmaiņas. Šobrīd viņš ir Somijas Nedzirdīgo-neredzīgo asociācijas viceprezidents. Viņš atklāti dalās savā dzīves pieredzē, dzīvojot ar nedzirdību un progresējošu redzes zudumu.

Pēc profesijas Ārne ir klientu apkalpošanas speciālists biznesa ekonomikā un masieris. Brīvajā laikā viņš spēlē šahu, sporto trenāžieru zālē, peld, lasa grāmatas, skatās filmas un dodas pārgājienos dabā.

Diagnoze, kas mainīja dzīvi

Bērnībā Ārnes redze bija ievērojami labāka, un viņš pārvietojās bez palīgīdzekļiem vai asistenta palīdzības. Toreiz viņš uzskatīja, ka ir tikai nedzirdīgs cilvēks. Deviņu gadu vecumā, apmeklējot acu ārstu, viņš uzzināja savu diagnozi – Ašera sindroms.

Ārne mācījās nedzirdīgo pamatskolā un vēlāk arī nedzirdīgo vidusskolā. Skolas laikā viņš aktīvi sportoja un spēlēja galda spēles un datorspēles. Viņš arī piedalījās jauniešu vasaras nometnēs nedzirdīgajiem, kā arī nedzirdīgajiem un neredzīgajiem. Viņam bija iespēja ceļot gan pa Somiju, gan uz ārzemēm.

Pieņemt pārmaiņas un pielāgoties

Lai gan bērnība un jaunība bija piepildīta un laimīga, redzes pasliktināšanās radīja arvien jaunus izaicinājumus. Jau 12 gadu vecumā Ārne saprata, ka nākotnē vairs nevarēs spēlēt iemīļoto hokeju. Savukārt 15 gadu vecumā viņš uzzināja, ka nekad nevarēs iegūt autovadītāja apliecību. Šis pārmaiņas nebija viegli pieņemt, tomēr ar

laiku viņš spēja tām pielāgoties.

Svarīgu atbalstu Ārne saņēma Somijas Nedzirdīgo-neredzīgo asociācijas jauniešu kursos. Tur viņš satika citus jauniešus ar Ašera sindromu. Kopīgas sarunas un pieredzes apmaiņa palīdzēja saprast, ka viņš savā situācijā nav viens.

Kad Ārnem bija 18 gadi, redze sāka strauji pasliktināties. Viņam kļuva arvien grūtāk saskatīt zīmju valodas zīmes. Šajā laikā viņš piedzīvoja nomāktību un depresiju. Tomēr viņš saņēma un atklāti pateica draugam, ka ikdienas saziņā būs jāsāk izmantot taktilā zīmju valoda – komunikācija ar roku pieskārienu palīdzību. Drauga atbalsts palīdzēja viņam pieņemt savu jauno realitāti.

Arī baltā spieķa lietošana sākumā radīja neērtības un kauna sajūtu, taču vēlāk Ārne saprata, cik ļoti tas palīdz ikdienā. Ar balto spieķi pārvietošanās kļuva drošāka – viņš retāk krita un retāk sadūrās ar priekšmetiem. Apkārtējie cilvēki bieži izrādīja atsaucību, palīdzot ar durvju atvēršanu, ielas šķērsošanu vai vienkārši dodot ceļu.

Izglītība, darbs un sports

Pēc vidējās izglītības iegūšanas Ārne mācījās profesionālajā skolā, kur apguva biznesa ekonomiku un vēlāk arī masāžas terapiju. Tā bija viņa pirmā pieredze vidē,

kur lielākā daļa cilvēku ir dzirdīgi un savstarpēji sazinās mutiski. Mācību laikā viņam palīdzēja zīmju valodas tulki. Situācijās, kad telpā bija slikts apgaismojums vai ierobežota redzamība, tika izmantotas taktilās zīmes. Pateicoties tulku atbalstam, studijas noritēja veiksmīgi. Kādu laiku Ārne strādāja par pašnodarbinātu masieri, saņemot valsts atbalstu uzņēmējdarbībai. Tomēr pēc pusotra gada atbalsta programma noslēdzās, un masāžas praksi nācās slēgt, jo tā kļuva finansiāli nerentabla.

Sports Ārnes dzīvē vienmēr ieņēmis nozīmīgu vietu. Viņš trenējās parapeldēšanas komandā un piedalījās Somijas čempionātos. Arī treniņu un sacensību laikā viņam palīdzēja tulks un asistents.

Tulku, asistentu un tehnoloģiju atbalsts

Tulka pakalpojumiem ir būtiska loma arī ikdienā. Tulki palīdz Ārnem mācībās, darbā, hobijs, ārstu apmeklējumos, ģimenes pasākumos un ceļojumos. Nedzirdīgo un neredzīgo tulki ir īpaši apmācīti – viņi prot izmantot taktilās zīmes, sniegt informāciju ar pieskārienu palīdzību un aprakstīt apkārtni, izmantojot taktīlos zīmējumus uz muguras vai rokām.

Ārne izmanto arī personīgā asistenta palīdzību. Asistents palīdz mājās darbos, iepirkšanās laikā un citās praktiskās situācijās. Savukārt pārvietošanās vajadzībām viņš izmanto taksometru un sabiedrisko transportu – autobusu un vilcienu.

Ikdienā Ārnem noder dažādi palīgīdzekļi: baltais spieķis, saulesbrilles, palielināmās ierīces, vibrējošs modinātājs un īpašas datorprogrammas. Tie palīdz lasīt tekstu, izmantot datoru un viedtālruni, rakstīt ziņas, sazināties ar ģimeni un draugiem, kā arī veikt dažādus ikdienas darbus.

Pilnvērtīga dzīve ir iespējama

Neskatoties uz redzes pasliktināšanos, Ārne lepojas ar savu identitāti kā nedzirdīgs un neredzīgs cilvēks. Viņa kultūra un kopiena dod spēku turpināt attīstīties un pielāgoties pārmaiņām. Viņš ir gatavs vēl pilnīgāk apgūt Braila rakstu un pilnveidot taktīlo zīmju valodu, jo nevēlas, lai redzes zudums kļūtu par šķērslī pilnvērtīgai dzīvei. Ārne uzskata, ka nedzirdīgajiem un neredzīgajiem cilvēkiem ir tādas pašas tiesības dzīvot, mācīties, strādāt un baudīt dzīvi kā ikvienam citam. ●

BIEDRA KARTES ATKLĀJ LATVIJAS NEDZIRDĪGO KOPIENAS VĒSTURI

LNS muzejā saglabājušās dažādu laiku biedra kartes jeb apliecības. Lai gan par daudzu dokumentu precīzu izgatavošanas laiku un lietošanu nav saglabājušās ziņas, biedru kartes kā sava laika piederības biedrībai apliecinājums sniedz priekšstatu par dažādiem biedrības darbības periodiem. Daļa no šīm kartēm ļauj ieskatīties arī atsevišķu biedru dzīvesstāstos.

1. Reta liecība par nedzirdīgo kopienas dzīvi pirmskara Rīgā

LNS muzeja krājumā saglabājusies 1933. gadā izsniegta 1. Rīgas kurlmēmo biedrības "Immanuel" biedra karte. Salocītā veidā tās izmērs ir 8 × 9 cm, atlocītā – 16 × 9 cm. Karte izgatavota no gaiša krēmkrāsas kartona, kas laika gaitā novecojis. Atlocītajā kartē redzami biedra dati, amatpersonu paraksti un biedra naudas uzskaites tabula. Šie ieraksti sniedz ieskatu biedrības darbībā un nedzirdīgo kopienas dzīvē Rīgā 20. gs. 30. gados. Dokumentā lasāms arī noteikums: "Biedri, kuri nokavējuši mēnešmaksas vairāk par trim mēnešiem, skaitās no biedrības kā izstājušies."

2. 1940. gada liecība par Latvijas Nedzirdīgo biedrības darbību

Muzeja krājumā ir saglabājusies Latvijas Nedzirdīgo biedrības biedra karte, kas izsniegta 1940. gadā. Tās izmērs ir 13,5 × 9,3 cm. Kartes priekšpusē redzami biedrības amatpersonu paraksti un zīmogi, bet otrā pusē – atzīmes par biedra naudas samaksu. Biedra maksa bija divi lati ceturksnī, bet iestāšanās maksa – trīs lati. Karte iespiesta uz gaiša krēmkrāsas kartona, kas laika gaitā ieguvis pelēcīgi bēšu nokrāsu. Tā ir vērtīga liecība par nedzirdīgo kopienas organizēto dzīvi 20. gs. pirmajā pusē.

3. Biedra karte, kas stāsta par pēckara laiku

Ir saglabājusies pēckara Latvijas Nedzirdīgo biedrības biedra karte, kuras precīzs izgatavošanas laiks nav zināms. Tās vāks izgatavots no nekrāsota, pelēcīgi brūna kartona. Dokumenta izmērs ir 7 × 10 cm, un tajā ir sešas lappuses. Karte noformēta latviešu un krievu valodā, atspoguļojot biedrības darbības aspektus pēckara gados padomju varas apstākļos. Tajā ietverta biedra fotogrāfija, personas dati, uzņemšanas informācija un atzīmes par biedra naudas samaksu. Biedra maksa bija 2,50 rubļi ceturksnī.

4. Latvijas PSR Kurlmēmo biedrības biedra karte

Šīs padomju laika biedra kartes vāks izgatavots no tumši brūna ādas imitācijas materiāla ar zeltītiem uzrakstiem latviešu un krievu valodā. Dokumenta izmērs ir 8 × 11 cm, un tajā ir četras lappuses. Kartē saglabāta biedra fotogrāfija, personas dati, zīmogi un atzīmes par biedra naudas maksājumiem. Iestāšanās maksa bija divi rubļi, bet biedra maksa no 1960. gada – 20 kapeikas gadā. Divvalodīgais noformējums raksturo padomju perioda dokumentiem.

5. Latvijas PSR Nedzirdīgo biedrības biedra karte

Latvijas PSR Nedzirdīgo biedrības biedra kartes vāks ir zilganzaļā (tirkīza) krāsā ar zeltītiem uzrakstiem. Dokumenta izmērs ir 7,5 × 10 cm, un tajā ir četras lappuses. Kartē ir biedra fotogrāfija, personas dati, biedrības zīmogi un atzīmes par biedra naudas maksājumiem. Biedra maksa bija 20 kapeikas, un kartē fiksēti maksājumi līdz 1978. gadam. Karte atspoguļo Latvijas Nedzirdīgo biedrības darbību padomju laikā.

6. Biedra karte ar latviešu zīmju alfabētu – unikāla laikmeta liecība

Muzeja krājumā nonācis arī neaizpildīts Latvijas PSR Nedzirdīgo biedrības biedra kartes paraugs. Kartes vāks ir koši sarkanā krāsā ar melniem uzrakstiem. Dokumenta izmērs ir 7 × 9,7 cm, un tajā ir sešas lappuses. Kartē paredzēta vieta biedra fotogrāfijai, personas datiem un atzīmēm par dalību biedrībā. Tajā iekļauti arī izraksti no biedrības statūtiem, kuros noteiktas biedru tiesības un pienākumi. Īpaši interesanta ir pēdējā lappuse ar latviešu zīmju alfabētu. Karte sniedz ieskatu biedrības organizatoriskajā, izglītojošajā un sabiedriskajā darbā. ●

Kopš 1994. gada biedriem tiek izsniegta Latvijas Nedzirdīgo savienības biedra apliecība tumši violetā krāsā. Daudzi biedri joprojām lieto biedra apliecību, ko sarunvalodā dēvē par biedra grāmatiņu. Pašlaik maksa par biedra apliecību ir divi eiro.

EDUARDA INZELBERGA MAZMAZMEITA PIRMOREIZ VIESOJAS RĪGĀ

Šā gada jūnijā Latvijas Nedzirdīgo savienībā viesojās ievērojamā nedzirdīgo izglītības darbinieka Eduarda Inzelberga mazmazmeita Dagmāra Krāzemane (*Dagmar Crasemann*) no Vācijas. Viņas mērķis bija iepazīt savas dzimtas vēsturi un uzzināt vairāk par ievērojamo radnieku, kura dzīves un darba liecības glabājas LNS muzejā. Dagmāra brīvi pārvalda angļu valodu, un saziņā ar viņu palīdzēja zīmju valodas tulce Neta Kaša.

Foto no kreisās: Dagmāra Krāzemane, Līga Kotova, Anta Lapsiņa, Inguna Poga.

Viesošanās pirmajā dienā Dagmāra iepazinās ar muzeja krājumā esošajām fotogrāfijām un citiem materiāliem, kā arī dalījās stāstā par savas ģimenes vēsturi. Eduards Inzelbergs dzimis Trikātā 1858. gada 30. augustā un miris Rīgā 1930. gada 20. janvārī. Darba gaitas viņš sāka Valmieras kurlmēmo skolā (tagad Valmieras Gaujas krasta vidusskola-attīstības centrs) kā skolotājs. Vēlāk viņš pārcēlās uz Rīgu, kur kļuva par Rīgas nedzirdīgo bērnu intērnātpamatskolas (tagad Rīgas Ēbelmuižas pamatskola) direktoru. Dagmāras ģimenes arhīvā saglabājušās fotogrāfijas, dokumenti, atmiņu pieraksti un citi materiāli par Inzelbergu dzimtu. No tiem iespējams uzzināt arī par Eduarda bērniem – meitām Edīti un Iimgardi, kā arī dēlu Aleksandru (Dagmāras vectēvu). Viesošanās otrajā dienā kopā ar Rīgas Ēbelmuižas pamatskolas muzeja vadītāju Ingunu Pogu tika apmeklēti Rīgas Lielie kapi, lai sameklētu Eduarda Inzelberga atdusas vietu. Ar kustības "Lielo kapu draugi" pārstāves Antas kundzes palīdzību izdevās atrast gan Eduarda, gan citu radu kapavietas. Īpaši aizkustinošs brīdis bija senā ģimenes fotogrāfijā redzamu divu

Šveinfurtu dzimtas atdusas vieta.

liepu atrašana klātienē. Dagmārai tas nozīmēja ilgi lolota mērķa piepildījumu. Jāpiebilst, ka laika gaitā Eduarda Inzelberga kapavietai bija zudis kapa piemineklis un piemiņas plāksne. Novērtējot viņa nopelnus nedzirdīgo izglītības attīstībā, Latvijas PSR Nedzirdīgo biedrības Centrālā valde bija atjaunojusi kapa pieminekli un uzstādījusi piemiņas plāksni. Diemžēl pēc Rīgas Lielo kapu slēgšanas un postījumiem 20. gs. otrajā

pusē tika iznīcināta arī Inzelberga kapavieta.

Bija patīkami uzzināt un savām acīm redzēt, ka Rīgas Lielajos kapos ir saglabājusies arī Šveinfurtu dzimtas atdusas vieta. Pateicoties arī Antas Lapsiņas palīdzībai, to izdevās atrast un apmeklēt. Aleksandrs Šveinfurts, slavenā Āfrikas pētnieka Georga Augusta Šveinfurta vecākais brālis, bija viens no nozīmīgākajiem Rīgas Nedzirdīgo skolas nama būvniecības atbalstītājiem, ziedojot tai ievērojamus līdzekļus.

Trešajā uzturēšanās dienā Rīgā Dagmāra apmeklēja Rīgas Ēbelmuižas pamatskolu, kur tikās ar skolas direktori Kristiānu Pauniņu un godināja Eduarda Inzelberga piemiņu. Viņa iepazinās ar skolas muzeju un kādreizējās Rīgas Nedzirdīgo skolas ēku, kuras tapšanā nozīmīga loma bija Inzelberga neatlaidībai un enerģijai. Pateicoties viņa ieguldījumam, 1889. gadā skola sāka darbu jaunajā ēkā Marijas ielā 40 (tagadējā adrese – Aleksandra Čaka iela 42). Šī tikšanās apliecināja, ka Eduarda Inzelberga devums nedzirdīgo izglītības attīstībā joprojām tiek augstu novērtēts un saglabāts nākamo paaudžu atmiņā. •

Sirsniņš paldies visiem, kuri palīdzēja Dagmāras viesošanās laikā, īpaši zīmju valodas tulcei **Netai Kašai**, Rīgas Ēbelmuižas pamatskolas muzeja vadītājai **Ingunai Pogai** un kustības "Lielo kapu draugi" pārstāvei **Antai Lapsiņai** par atsaucību un ieguldījumu Inzelbergu dzimtas vēstures izzināšanā.

GADA STRUKTŪRVIENĪBA – LNS VIDZEMES REĢIONĀLĀ BIEDRĪBA

LNS sistēmā darbojas četras lielas reģionālās biedrības. 2025. gadā īpaši izcēlās viena no tām – Vidzemes reģionālā biedrība, kas saņēma apbalvojumu “Gada struktūrvienība 2025”. Par paveikto un panākuma atslēgu stāsta biedrības pārstāves – priekšsēdētāja Anita Ceple un LNS Vidzemes reģionālās biedrības Valmieras grupas vadītāja Nadežda Jefremova.

Anita Ceple: turpināsim darbu – tikai uz priekšu!

Apsveicu ar saņemto balvu! Anita, kā jūs vērtējat LNS Vidzemes reģionālās biedrības sasniegumus 2025. gadā?

2025. gadā biedrības darbību vērtējam pozitīvi. Ir īstenoti dažādi pasākumi un aktivitātes. Tika veiksmīgi stiprināta sadarbība ar pašvaldībām, un esam pateicīgi tām par finansiālo atbalstu biedrībai.

Kāpēc, jūsuprāt, tieši jūsu biedrība ieguva gada struktūrvienības balvu?

Grūti pateikt, kā tas tika vērtēts, jo to labāk redz no malas. Iespējams, tas ir mūsu komandas kopīgais darbs un ieguldījums biedrības attīstībā.

Kādas bija pirmās sajūtas, uzzinot, ka jūsu biedrība kļuvusi par Gada struktūrvienību, un kur šobrīd atrodas iegūtā balva?

Tas bija patīkams pārsteigums, lai gan uzskatu, ka šo balvu ir pelnījušas visas biedrības, jo ikvienu iegulda lielu darbu. Šobrīd kauss ir ceļojošs – ik pēc četriem mēnešiem tas tiek nodots citai grupai, lai visi biedri varētu to apskatīt un kopīgi lepoties ar mūsu sasniegumu.

Cik svarīga šī balva ir jūsu biedrībai un tās biedriem?

Šī balva mums ir ļoti nozīmīgs novērtējums. Tā apliecina, ka mūsu ieguldītais darbs un kopīgi paveiktais ir pamanīts un novērtēts. Biedri par balvu ir gandarīti, jo ikviens ir pielicis savu darbu, laiku un enerģiju, lai biedrība attīstītos un sasniegtu labus rezultātus.

Kādi ir jūsu nākotnes plāni un ko novēlētu citām biedrībām?

Mēs noteikti turpināsim iesāktu darbu un neapstāsimies pie sasniegtā. Vēlamies attīstīt biedrības darbību arī turpmāk. Citām biedrībām novēlu neatlaidību, centību, labu komandas darbu un veiksmi, jo tieši kopīgs darbs palīdz sasniegt labus rezultātus.

Nadežda Jefremova: veidojam vietu, kur cilvēki jūtas gaidīti.

Nadežda, kā jūs jutāties, saņemot šo balvu?

Tā bija ļoti īpaša sajūta – vienlaikus bija satraukums un pilnīgi neticams pārdzīvojums. Grūti aprakstīt vārdos, cik tas bija emocionāli un nozīmīgi visai mūsu komandai. Tas bija liels lepnums – īpaši par to, ka izskanēja Vidzemes vārds! Zinām, ka

tas nenāca viegli. Anitai nebija vienkārši uzņemties šo amatu, bet viņa to izdarīja. Tika sakārtoti biedru saraksti un biedru naudas jautājumi, kas ļāva labāk sazināties ar cilvēkiem un uzlabot viņu iesaisti.

Kāds bija lielākais izaicinājums jūsu komandai 2025. gadā?

Visgrūtāk bija piesaistīt jauniešus – bieži nācās ar katru individuāli sazināties. Liels atbalsts bija no Ingas, kura strādā skolā un palīdz uzrunāt jauniešus (*Inga Upesjūre – aut. piez.*). Vēl viens izaicinājums bija pasākumu organizēšana darba dienās, jo lielākā daļa cilvēku strādā, tāpēc aktīvāk darbojamies nedēļas nogalēs. Arī finanses bija būtisks faktors, jo ne visi var atļauties piedalīties. Tomēr patīkami pārsteidza, cik viegli izdevās savest kopā jauniešus ar pieredzējušiem biedriem – viņi labprāt komunicēja, dalījās pieredzē un mācījās viens no otra.

Kādas aktivitātes vai projekti visvairāk palīdzēja sasniegt šo rezultātu?

Liels paldies mūsu tulkim – Aivai (*Aiva Šilinska – aut. piez.*), Ingai un Taigai (*Taiga Pukjāne – aut. piez.*). Mēs sapratām, ka biedriem ļoti patīk aktīva atpūta – pārgājieni, ekskursijas, izbraucieni. Visi pasākumi svaigā gaisā bija ļoti pieprasīti un labi apmeklēti.

Kā jūs motivējat biedrus iesaistīties un būt aktīviem?

Mēs sniedzam daudz informācijas par iespējām un uzsveram, ka LNS Valmieras grupa ir vieta, kur var atpūsties, satikt cilvēkus un labi pavadīt laiku kopā.

Kādi ir Valmieras grupas nākotnes plāni?

Nav noslēpums – mēs vēlamies vairāk jauniešu valdē, lai viņi nākotnē pārņemtu iniciatīvu. Informācija par visiem pasākumiem tiek publicēta mūsu “Facebook” grupā, tāpēc ikviens var sekot līdzi un iesaistīties.

Ko jūs ieteiktu citām grupām, lai tajās būtu lielāks aktīvo biedru skaits?

Izmantojiet internetu – tas ir ļoti spēcīgs rīks. Publicējiet informāciju par pasākumiem LNS mājaslapā un sociālajos tīklos. Vienmēr atradīsies cilvēki, kuri būs ieinteresēti. Pats galvenais – veidojiet draudzīgu vidi, kur cilvēki jūtas gaidīti. ●

Aiz katra panākuma stāv cilvēki, kuri iegulda savu laiku, enerģiju un sirdi. Lai arī turpmāk netrūkst ideju, enerģijas un kopības sajūtas!

NEDZIRDĒT NENOZĪMĒ PADOTIES: JĀŅA ZANDOVSKA DZĪVESSTĀSTS

Dažreiz cilvēki iepazīstas nejauši – saruna vilcienā, kopīgs ceļojums vai parasta satikšanās. Reizēm tieši šādās nejaušās satikšanās reizēs atklājas stāsti, kas paliek domās vēl ilgi. Tā notika ar šī raksta autori: 4. maijā, braucot kopīgā ceļojumā uz Valgu, autorei gadījās iepazīties ar sirsnīgu un labsirdīgu sarunu biedru – Jāni Zandovski. Viņš ir LNS Rīgas reģionālās biedrības “Tilts” grupas biedrs. Jo ilgāk turpinājās viņa dzīvesstāsts, jo vairāk atklājās, ka tas nav tikai par izglītību vai profesiju. Stāsts ir par neatlaidību, cilvēcību un nepadošanos. Tas bija patiesi aizkustinošs, un pēc sarunas nebija iespējams par to nedomāt. Tāpēc autore “Kopsolī” vārdā uzrunāja Jāni vēlreiz, lūdzot dalīties ar savu stāstu arī ar lasītājiem.

Stāsta Jānis Zandovskis

Bērnība

Man jau kopš dzimšanas ir nopietnas dzirdes problēmas, bet pavisam nedzirdīgs tomēr neesmu. Man ir smaga vājdzirdība, kas ir tuvu nedzirdības diagnozei. Vecāku ģimenē biju pats jaunākais; bijām pieci bērni. Izņemot mani, ģimenē visi bija dzirdīgi. Dzīvojam laukos, un vecāki daudz strādāja, bet vienalga bijām nabadzīgi. Ģimenē runājām latgaliski, toties skolā tolaik tas nebija atļauts. Vecāki bija reliģiozi un mazizglītoti. Atceros svētdienas, kas bija vienīgās brīvdienas. Tad visi ģimenē sēdējām pie galda, skaļi lasījām svētrakstus un skaitījām pātarus. Bieži gājām uz Preiļu katoļu baznīcu.

Pirmās skolas gaitas

Bērnībā biju kreillis. Pamazām sevi piespiedu rakstīt ar labo roku. Kad man

pienāca skolas laiks, izrādījās, ka neesmu tam sagatavots. Izruna bija ļoti neskaidra, valoda – nabadzīga. Nemācēju ne lasīt, ne rakstīt, ne rēķināt. Tomēr tiku sūtīts mācīties parastajā skolā. Protams, pirmie mācību gadi bija ļoti smagi. Otrajā klasē paliku uz otru gadu.

Atbalsts – māsa

Jaunākā māsa skolā bija teicamiece. Viņa ar mani daudz strādāja. Pateicoties mācai, pamazām sāka uzlaboties sekmes mācībās. Sāku vairāk lasīt grāmatas, tāpēc pilnveidojās valoda. Man patika rakstīt domrakstus. Taču līdz tam skolā biju divnieku karalis. Mani uzskatīja par neperspektīvu, atpalikušu un nespējīgu mācīties – tādu, kurš dzīvē veiks tikai mazkvalificētu darbu.

Bija smagie pēckara gadi. No mājām līdz Preiļu 1. vidusskolai, kur es mācījos, bija tālu. Kājām turp un atpakaļ bija jānoiet

kopā 14 km. Autobuss tolaik bija greznība, un tas kursēja reti. Ziemas bija dziļas, sniegotas, ceļi bieži aizputināti, tāpēc nācās orientēties. Tolaik bija obligātā astoņgadīgā izglītība.

Skolotāji mani zināja. Vienmēr sēdēju pirmajā solā blakus skolotāju galdam. Dzirdes aparātu nebija – vajadzēja uzmanīgi lasīt no lūpām. Nekādu atlaižu nebija – visus vērtēja vienādi. Man nepatika krievu valoda – ar to gāja kā pa celmiem –, bet krietni labāk veicās ar vācu valodu.

Skolā bija gadījumi, kad bērni mani nežēlīgi izsmējās, jo tiku uzskatīts par “balto zvirbuli” (*cilvēks, kurš atšķiras no citiem un neiederas apkārtnē vidē – aut. piez.*). Mācīties nebija viegli, un arī nepatika. Ļoti gribēju sākt strādāt. Pēc astotās klases kādus trīs gadus nostrādāju kolhozā. Darbs mani norūdīja. Sāku ļoti daudz lasīt grāmatas un iemīlēju lasīšanu. Iekšēji sāku mainīties. Vēlējos atkal sākt mācīties un apgūt kādu profesiju.

Arodskola. Nedzirdīgo vide

Kad pirmo reizi aizbraucu uz Rīgu, jaunākā māsa mani sagaidīja. Viņa bija uzzinājusi, ka Latvijas Nedzirdīgo biedrība organizē nedzirdīgo jauniešu grupu mācībām galdnieka specialitātē Rīgas profesionālajā tehniskajā skolā Nr. 19, Kuldīgas ielā. Uz nedzirdīgo biedrību Jāņa sētā 5 mani aizveda māsa. Atceros, ka jutos ļoti satraukts. Bija grūti pierast pie nedzirdīgo vides, jo absolūti nezināju zīmes. Ilgojos pēc mājām, tomēr noturējos un divu gadu laikā arodskolu pabeidzu. Paralēli pabeidzu arī Rīgas Raiņa 8. vakara (maiņu) vidusskolu.

Studijas. Neatlaidība

Mani brāļi un māsa gandrīz visi ir ar augstāko izglītību. Tas man bija spēcīgs dzinulis turpināt mācības. Negribēju pieļaut domu, ka būšu vājāks par viņiem. Par spīti savai smagajai vājdzirdībai iesniedzu dokumentus Latvijas Universitātē, lai kārtotu iestājekāmenus. Sākumā mēģināju iestāties vēsturniekos, pēc tam – fizikos. Tās bija jomas, kas man vidusskolā patika. Taču pārdomāju, jo biju salasījis kriminālliteratūru. Iztēlojos, ka spēšu vairāk palīdzēt sev un sabiedrībai kā jurists. Neskatoties uz lielo konkursu, tiku uzņemts Juridiskajā fakultātē. Pēc sešiem obligātajiem studiju gadiem to pabeidzu.

Studijas nebija vienkāršas – tas bija milzīgs izaicinājums, jo bija ļoti daudz jāmācās. Tajā laikā vienlaikus ar mācībām arī strādāju, jo bija jāuztur ģimene ar diviem pirmsskolas vecuma bērniem. Zīmju valodas tulka pakalpojumus neesmu izmantojis.

Lekcijās bija grūti uztvert pasniedzēju stāstīto, tāpēc ļoti daudz laika pavadīju universitātes bibliotēkā, kur lasīju un rakstīju konspēktus no speciālās literatūras. Bieži literatūra bija krievu valodā. Nācās ļoti daudz strādāt ar grāmatām. Atzīstu – pasniedzēji mani slavēja kā vienu no labākajiem studentiem. Man pat bija iesauka – Lauva.

Darba gaitas. Meklējot savu ceļu

Esmu strādājis dažādus darbus. Taču jurista darbam diemžēl esmu veltījis pavisam īsu laiku. Tas bija laikā, kad padomju gados strādāju Nedzirdīgo biedrības Centrālajā valdē Jāņa sētā 5. Tolaik bija trauksmais laiks – Latvijas neatkarības atjaunošana uzkrīta kā sniegs uz galvas. Algas bija niecīgas. Meklēju darbu savā profesijā citās iestādēs, taču dzirdes traucējumu dēļ saņēmu atteikumu. Nokļuvi kā apburtā lokā, no kura

vajadzēja izkļūt, jo bija jāuztur ģimene. Ilgu laiku strādāju celtniecībā, ko nenožēloju, jo arī tur daudz ko iemācījos.

Neesmu vairs jauns – esmu pensionārs. Savas dienas pavadu paša uzturētā privātmājā ar dārzu. Tāpat kā agrāk, daudz lasu un sekoju līdzi notikumiem Latvijā un pasaulē. Daudz kustos, man patīk braukt ar velosipēdu. Ar savu automašīnu bieži apceļoju Latviju un apmeklēju tās ievērojamākās vietas.

Vēstījums citiem

Jā, mūsdienās daudzi nedzirdīgie ir pabeiguši dažādas augstskolas, bet padomju laikā tādus beidzējus varēja saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem. Man bija stingrs moto: laikus gatavojies eksāmeniem un ieskaitēm! Laikus visu nokārto! Nekādu mācību parādu!

Ja jautātu, kas man dzīvē bija visgrūtākais, atbildētu – pirmie skolas gadi un studijas universitātē. Atzīstu, man bija spēcīga pašdisciplīna un laba fiziskā un garīgā veselība. Ļoti daudz palīdzēja regulāra nodarbošanās ar sportu.

Ar dzirdīgajiem man nav bijis problēmu. Svarīgākais dzīvē tomēr nav tas, cik labi dzirdi, bet tas, cik ļoti esi gatavs saprast. •

Teksts: Līga Kotova

LNS GODA BIEDREI FEODOSEI LEPEŠAI – 80

15. jūnijā savu 80 gadu jubileju svinēja LNS Goda biedre Feodose Lepeša. Viņa ir LNS biedre kopš 1962. gada. Par nozīmīgu ieguldījumu nedzirdīgo kopienas labā 2013. gadā Feodosei piešķirts LNS Goda biedra nosaukums.

Feodose dzimusi Sēlijā. Skolas gaitas viņa uzsāka Valmieras vārdzirdīgo bērnu internātskolā, kur aktīvi piedalījās teātra izrādēs, dejās un sporta aktivitātēs, kā arī labi apguva lasīšanu no lūpām. No 1968. gada Feodose strādāja Rīgas Mācību un ražošanas uzņēmumā (MRU) par šuvēju, kontrolieri un audēju, vienlaikus aktīvi iesaistoties LNS sabiedriskajā dzīvē. Daudzus gadus viņa brīvprātīgi darbojās kā zīmju valodas tulce, tulkojot sapulces, pasākumus un pašdarbības kolektīvu uzstāšanās, kā arī palīdzot nedzirdīgajiem saziņā ar dzirdīgajiem. No 2003. līdz 2013. gadam viņa vadīja LNS Rīgas RB Rīgas rajona (tagad – Pierīgas) grupu, bija Rīgas reģionālās biedrības valdes locekle un darbojās LNS Revīzijas komisijā. •

SARUNU FESTIVĀLS LAMPA GADĪS APMEKLĒTĀJUS CĒSĪS

10. un 11. jūlijā Cēsu pils parkā notiks ilggadējais sarunu festivāls "Lampa". Divu dienu garumā apmeklētāji varēs piedalīties simtiem diskusiju, lekciju, darbnīcu un citu pasākumu par sabiedrībā aktuāliem jautājumiem.

Festivāla mērķis ir veicināt cieņpilnas sarunas, rosināt domāt, uzklaut citus un iesaistīties sabiedrībai nozīmīgu jautājumu apspriešanā. "Lampa" programmu veido vairāk nekā 300 organizācijas un aktīvi sabiedrības pārstāvji.

Arī šogad festivālā īpaša uzmanība pievērsta pieejamībai. Vairāki pasākumi būs pieejami ar tulkojumu latviešu zīmju valodā un teksta reāllaika transkripciju, lai diskusijās varētu pilnvērtīgi iesaistīties arī cilvēki ar dzirdes traucējumiem. Daļa pasākumu tiks pārraidīti tiešsaistē un pēc tam būs pieejami ierakstā. Ieeja festivālā ir bez maksas.

Informācija par pieejamību un tulkojumu latviešu zīmju valodā:

[SPIED ŠEIT](#)

LNS valde sirsnīgi sveic Feodosi Lepešu 80 gadu jubilejā! Pateicamies par ilggadējo darbu, atsaucību un ieguldījumu LNS un nedzirdīgo kopienas labā. Vēlam stipru veselību, dzīvesprieku, možu garu, sirdsmieru un daudz gaišu, priecīgu dienu!

IZLAIDUMU LAIKS: JAUNS SĀKUMS NEDZIRDĪGAJIEM UN VĀJDZIRDĪGAJIEM JAUNIEŠIEM

Jūnijs ir laiks, kad daudzās skolās izskan pēdējais zvans un tiek svinēti izlaidumi. Arī šogad nedzirdīgie un vājdzirdīgie jaunieši vairākās Latvijas skolās saņēma izglītības dokumentus, atskatījās uz kopā pavadītajiem gadiem un pateicās skolotājiem, vecākiem un draugiem par atbalstu. Izlaidumi bija piepildīti ar sirsnīgiem novēlējumiem, muzikāliem priekšnesumiem, aizkustinājuma asarām un prieku par paveikto. Katram absolventam šī diena iezīmē ne tikai skolas gadu noslēgumu, bet arī jauna dzīves posma sākumu.

Foto: Valmieras Gaujas krasta vidusskolas 9. klases absolventi.

Teksts: Inga Upesjūre

VALMIERAS GAUJAS KRASTA VIDUSSKOLĀ-ATTĪSTĪBAS CENTRĀ GODINA ABSOLVENTUS

Vasaras sākumā, 5. jūnijā, īpaša svētku noskaņa valdīja Valmieras Gaujas krasta vidusskolā-attīstības centrā, kur tika svinēts 9. un 12. klašu izlaidums. Skolas telpas piepildīja prieks, lepnums, gandarījums un aizkustinājuma asaras. Daudziem absolventiem šī diena bija īpaši

emocionāla, jo skolā pavadīti daudzi gadi. Vairāki skolēni šeit mācījušies jau kopš pirmsskolas vecuma, tādēļ līdzās priekam par paveikto bija arī skumjas par atvadām no ierastās vides, skolotājiem un klasesbiedriem.

Svinīgajā pasākumā skanēja apsveikumi,

Valmieras Gaujas krasta vidusskolas 12. klases absolventi.

laba vēlējumi un dziesmas par dzīves ceļa turpinājumu. Absolventi saņēma pateicības un atzinības, kas apliecināja viņu ieguldīto darbu, neatlaidību un sasniegumus mācību gados.

Šogad 9. klasi absolvēja Paula Actiņa, Harijs Felkers, Elvijs Māršals Ignašāns, Emīls Jānis Jermacāns, Ieva Lapiņa, Maksis Mārtiņsons, Toms Zoldners un Krista Kristiāna Zumberga. Klases audzinātāja bija Baiba Šēnberga.

Savukārt 12. klasi absolvēja Reinis Hugo Brūvelis, Sindija Liepiņa un Amanda Ozola. Viņu klases audzinātāja bija Inga Mockus.

Izlaiduma laikā tika godināti arī skolēni par īpašiem sasniegumiem. Simtgades stipendiju un skolas Atzinības zīmi saņēma 12. klases absolvents Reinis Hugo Brūvelis. Skolas Goda grāmatā tika ierakstīts Harijs Felkers, bet atzinības rakstu un Rotari kluba stipendiju saņēma Amanda Ozola.

Pēc skolas beigšanas daļa absolventu turpinās izglītību, apgūstot izvēlēto profesiju, bet citi – uzsāks darba gaitas. Daži vēl rūpīgi apsver savus nākotnes plānus. Skolas kolektīvs lepojas ar saviem absolventiem un ar prieku sekos viņu turpmākajiem panākumiem.

Novēlam visiem absolventiem drosmi, neatlaidību un panākumus turpmākajā dzīves ceļā, lai viņi piepildītu savus sapņus un sasniegtu uzstādītos mērķus.

Teksts: Elīna Linde

RĪGAS ĒBELMUIŽAS PAMATSKOLĀ SVEIC 9. KLAŠU ABSOLVENTUS

16. jūnijā Rīgas Ēbelmuižas pamatskolā notika 9. klašu izlaidums. Svinīgajā pasākumā pulcējās absolventi, viņu ģimenes, skolotāji un viesi. Klātesošos uzrunāja skolas direktore Kristiāna Pauniņa, kura pasniedza apliecinājumus par pamatzglītības iegūšanu un katram absolventam veltīja īpašus pateicības un novēlējuma vārdus.

Pasākuma laikā skanēja dziesmas "Mēs tikāmieš martā", "Kur saule" un izlaiduma noslēguma dziesma "Vējiem līdzi", radot emocionālu noskaņu. Īpaši sirsnīgi bija skolēnu, skolotāju un vecāku pateicības vārdi, atmiņu stāsti par kopā piedzīvoto un laba vēlējumi nākotnei. Absolventi pateicās saviem skolotājiem un vecākiem

par atbalstu, pacietību un ieguldījumu viņu izaugsmē.

Priecīgajā notikumā piedalījās arī vairāki viesi. Absolventus sveica Latvijas Nedzirdīgo savienības Rīgas reģionālās biedrības pārstāvji, Latvijas Nedzirdīgo savienība, LNS Jauniešu centrs un Latvijas Nedzirdīgo sporta federācija.

Šogad Rīgas Ēbelmuižas pamatskolu absolvēja Marta Meldere, Gunārs Račiņš, Evelīna Baikova, Izabella Celma, Tīna Siliņa, Vaho Eims, Rozālija Grabeža, Patriks Kalniņš, Egīls Kristaps Jonikāns, Kristiāns Kārklīšs un Emīls Nikolajevs. Katrs no viņiem ir nogājis savu unikālo ceļu, pārvarot dažādus izaicinājumus un gūstot vērtīgu pieredzi.

Izlaiduma noslēgumā skanēja iedroši vārdi par drosmi sekot saviem sapņiem, atrast savu dzīves ceļu un ar pārliecību doties pretī nākotnei. Pasākumā izskanēja šāds vēlējums: "Lai katram izdodas atrast savu sauli un savu ceļu vēju!"

Teksts: Agnese Vilcāne

RĪGAS RAIŅA VIDUSSKOLĀ AIZVADĪTS 59. NEDZIRDĪGO KLAŠU IZLAIDUMS

19. jūnijā peoniju smaržas un vasaras saulgriežu gaidu ieskaudā atmosfērā svinīgi norisinājās Rīgas Raiņa vidusskolas 12.n klases izlaidums. Šis gads skolai bija īpaši nozīmīgs, jo tika atzīmēta jubileja – jau 59. nedzirdīgo klašu izlaidums skolas vēsturē. Pirmais izlaidums skolēniem ar dzirdes traucējumiem šajā izglītības iestādē notika 1961. gadā, un kopš tā laika skola ir devusi iespēju simtiem jauniešu iegūt izglītību, attīstīt savus talantus un veiksmīgi iekļauties sabiedrībā.

Šogad vidējo izglītību ieguva pieci jaunieši ar dzirdes traucējumiem – Madara Gabrāne, Amanda Anete Intsone, Donāts Kristers Liepiņš, Kristīne Maļinovska un Melisa Pērļa Sprudzāne. Katrs no viņiem šajā dienā noslēdza vienu nozīmīgu dzīves posmu un spēra pirmo soli ceļā uz jauniem mērķiem un iespējām.

Pasākums sākās ar Latvijas valsts himnu, kam sekoja skolas direktores Ineses Grozas uzruna. Viņa pateicās pedagogiem, skolēniem un skolas darbiniekiem par ieguldījumu mācību gada laikā, uzsverot, ka ikviena cilvēka darbs ir nozīmīga daļa no skolas kopīgajiem

Rīgas Ēbelmuižas pamatskolas 9. klases absolventi.

Rīgas Raiņa vidusskolas 12. klases absolventi ar klases audzinātāju.

sasniegumiem. Savā uzrunā direktore aicināja absolventus turpināt iegūt jaunas zināšanas, pilnveidot prasmes un drosmīgi izmantot nākotnes sniegtās iespējas.

Īpaši emocionāls bija absolventu pateicības brīdis klases audzinātājai Agnesei Vilcānei. Jaunieši pateicās par ieguldīto darbu, atbalstu, ikdienas smaidu un motivāciju nepadoties grūtību priekšā. Savukārt klases audzinātāja savā uzrunā atskatījās uz kopā pavadītajiem gadiem, runājot par mērķu sasniegšanu, sapņu piepildīšanu un spēju ticēt saviem spēkiem.

Pasākuma svinīgo noskaņu bagātināja muzikāli priekšnesumi. Skolotājus, absolventus un viesus priecēja "Vienas

dienas ansamblis", bet īpašu emocionālu noskaņu radīja melodeklamācija, ko izpildīja Rīgas Raiņa vidusskolas zīmju valodas tulkis Ričards Peders.

Apsveikuma vārdus absolventiem vēltīja arī LNS viceprezidents Ivars Kalniņš, kā arī LNS Jauniešu centra vadītāja vietnieks un LNS Rīgas reģionālās biedrības pārstāvis Aldis Adamsons, kurš klātesošos iepriecināja arī ar sirsnīgu melodeklamācijas priekšnesumu.

Izlaiduma noslēgumā visi vienojās kopīgā dziesmā un melodeklamācijā "Zemenes". Tas bija skaists noslēgums gadiem, kas pavadīti mācoties, augot un veidojot savu personību. ●

SVEICAM JŪLIJA UN AUGUSTA JUBILĀRUS!

Vasaras pilnbriedā sveicam visus jūlija un augusta jubilārus! Lai saules bagātās dienas un ziedošās pļavas sniedz enerģiju, iedvesmu un prieku ikdienā. Izmantojiet šo laiku, baudot atpūtu un krājot skaistas atmiņas kopā ar saviem tuvajiem!

KURZEMES BIEDRĪBĀ

17.07. GUNTA LANGE-NEBIJA
18.07. AUSTRIS NIKIFOROVŠ
29.07. AIRA JERIKA
05.08. OMARIS JAUNZEMIS
07.08. IMANTS BERGS

LATGALES BIEDRĪBĀ

01.08. JEĻENA LĀČPLĒSE
18.08. GAĻINA GURA
20.08. JEĻENA OĻEHNOVIČA
21.08. ALEKSANDRS VOROŅKO

VIDZEMES BIEDRĪBĀ

22.07. IRINA JIRGENSONE
22.07. JĀNIS MUCENIEKS
05.08. GALINA MIROŠNIČENKO
18.08. LOLITA KRAMIŅA
19.08. RAIMONDS JURKJĀNS
23.08. GUNTIS BLAŽEVIČS

RĪGAS BIEDRĪBĀ

02.07. MĀRĪTE RAUDONE
07.07. BAIBA VERŠIŅINA
09.07. ALDIS ĀDAMSONS
11.07. ILONA OZOLA
12.07. LAURA DUMBERGA
15.07. NATĀLIJA FELKERE
17.07. LIĀNA ROZĪTE
20.07. EDĪTE MARCINKĒVIČA
21.07. LEONĪDS PĀNS
21.07. RITA FEDOTOVA
26.07. GAĻINA VAIVODE
26.07. VYTAUTAS URBONAS
26.07. IVETA ŅESTEROVA
29.07. ANTA DIMANTE
09.08. ALDONA VANAGA
10.08. OĻEGS LUCIVS
12.08. JEĻENA KAMLOŠINA
13.08. NATALLIA KEIRE
17.08. LĀSMA BABIŠKO
18.08. AGITA MATĪSIŅA
19.08. SKAIDRĪTE BAURE
19.08. ANDIS MATREVICS
22.08. ZINAIDA BORISOVA
23.08. LUDMILA MĀLIŅA
24.08. VJAČESLAVS JAZVICŠ
24.08. JEĻENA VOROBJOVA
25.08. LEONARDA PANKRATJEVA

LĪDZJŪTĪBAS

*Paliec, māt, smaidā,
Paliec, māt, glāstā.
Paliec jaukā bērnības stāstā.*

/O. Lisovska/

Izsakām līdzjūtību Žannai Kalniņai,
māti zemes klēpī guldot.

LNS Latgales RB
Līvanu grupas biedri

***

*Mūžam saule, mūžam mēness,
Ne mūžam mūs tētiņš;
Noriet saule, uzlec mēness,
Mūs tētiņš nepārnāks.*

Izsakām līdzjūtību Dmitrijam
Ivanovam un Natālijai Potašenko,
tēvu aizsaulē pavadot.

LNS Latgales RB biedri

***

*Tie neaiziet, tie paliek klusi,
Kā gaisma sirdī dzīvi dus,
Un atmiņās tie dzīvi mīt,
Līdz pašam laika galam mīt.*

Jurijs Dudašs

(11.09.1965.–09.05.2026.)

Jānis Vītoliņš

(24.03.1934.–30.04.2026.)

Lai siltas atmiņas par kopā
piedzīvoto dod spēku un
mierinājumu.

LNS Rīgas RB

